

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju

Predmet: *Metodološki pristupi i orijentacije*
Akademska godina 2015./2016.

Student: Drago Jukić

MOJI PRVI DOJMOVI O ISTRAŽIVAČKOJ PROFESIJ
(metodološki esej)

recenzentica: prof.dr.sc.Anči Leburić (Filozofski fakultet u Splitu)
Esej je recenziran 25.01.2016. i postavljen na službenoj web stranici FFSSt
(http://www.ffst.unist.hr/knjiznica/izdavastvo/studentski_radovi_i_istrazivanja)

Osjetila koja posjedujemo receptori su kojima spoznajemo svijet oko sebe i pohranjujemo bitne informacije u našu svijest, stoga možemo reći da je svaka osoba na svijetu u principu istraživač/ica. No, postoji razlika u istraživanju kao promatranju i istraživanju kao profesiji. Sociologija je znanost, pa samim tim sociološko istraživanje spada u domenu profesije. Budući da je to profesija, poželjno je pristupiti joj na adekvatan način. Prva stavka koju sociolog/inja apsolvira jeste spoznaja da svijet oko njega nije crno-bijel i da njegov rad zapravo ovisi o sociološkoj imaginaciji kao što je rekao poznati sociolog C. W. Mills. U dosadašnjem dodiru sa sociologijom naučio sam da istraživanje sa sobom nosi i određena pravila koja daju potvrdu samoj svrsi istoga.

Temeljno pravilo svakog istraživača/ice je da teži tome da bude što objektivniji, jer istraživanje kojim se bavi u svrhu je rješavanja problema na globalnoj razini, a ne na osobnom nivou, što i jest svrha suvremene sociologije. Adekvatno bi bilo imati otvoren um i ne zauzimati nekakve pozicije, što je katkad teško, budući da resursi kojima raspolaže nisu uvijek njegovi. Kad smo kod resursa, kao što su novac, vrijeme i pristup podacima, idealno bi bilo, možda i utopijski, da istraživač/ica ima vlastite resurse na raspolaganju, a ne da služi nekoj organizaciji koja će svakako pokušati rezultat istraživanja okrenuti u svoju korist, stoga je istraživač/ica pažljiv i u povredi etičkoga kodeksa, koji mu daje smjernice kojim smjerom istraživanje smije, a kojim ne smije krenuti. Svakako kada o etičnosti govorim, nužno je naglasiti da je obveza istraživača/ice ostati u okviru zakona, poštivati kulturne norme društva u kojem provodi istraživanje i ne narušavati integritet sudionika u istraživanju. Sve informacije koje od istraživanja dobijemo, na njima vršimo sistematizaciju i operacionalizaciju, zapravo idemo od apstraktnog prema konkretnom, što je slično živčanom sustavu koji kodira apstraktne podatke iz osjetila i konkretizira ih u mozgu. Isto tako, dobro testiranje je u okviru istraživanja koji ćemo sami postaviti i poželjno je toga se pridržavati. Kod odabira metoda sebi ćemo postaviti pitanje: u čemu sam ja dobar? Neki ljudi ekstrovertni su, komunikativni i uživaju u interakciji sa ljudima, dok su drugi više teorijski nastrojeni i skloni čitanju. Naše sposobnosti zapravo će nas usmjeriti kako ćemo istraživanju adekvatno pristupiti. Čitatelji će uživati u pregledu dokumenata, prijašnjih istraživanja na istu ili sličnu temu koje će im pomoći da prošire i nadopune svoj istraživački rad, dok će razgovorljivi preko intervju, promatranja i zapravo svake interakcije, moći dublje analizirati stanja svijesti sudionika. Adekvatan istraživački rad teži i jednoj i drugoj vrsti istraživača/ica, što nas dovodi do metodološkog pluralizma. Neki će kvalitativno pristupiti, a neki kvantitativno i svakako će jedni druge nadopunjavati i davati čistiju sliku o predmetu istraživanja, samim time i biti točniji zbog višestrukog izbora metoda. Nakon toga selektiramo određene podatke, koristimo one koji su svrsishodni i statistički ih obrađujemo. Na kraju te detaljne analize i iznošenja rezultata, dokazujemo autentičnost i iznosimo pravu svrhu istraživanja, koja je tim adekvatnija što je originalnija, relevantnija i preciznija.

Istraživanje kao profesija ima jasno utvrđena pravila i tijek koji samom istraživanju daje kredibilitet. Naučio sam da sociološko istraživanje teži rješavanju društvenih problema, stoga sociolog/inja na sebe stavlja velik teret prilikom nekog istraživanja i shodno tome shvaća ozbiljnost istoga. Budući da se cjelokupno znanje eksponencijalno širi, jedno riješeno pitanje otvara vrata trima novima i zato istraživač/ica nastoji biti vješt kako bi na ta pitanja koja postavi u hipotezi, odgovorio

što točnije, pouzdanije i valjano, jer samo tako možemo stremiti novim spoznajama koje će nas u konačnici, nadamo se dovesti do egalitarnijeg i demokratičnijeg društva.